

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 358/2016
16.03.2017.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића, Јелене Боровац, Предрага Трифуновића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Никола Стеванић, адвокат из ..., против туженог „ВВ“ у стечају из ..., кога заступа пуномоћник Милан Влајковић, адвокат из ..., са умешачима на страни туженог ГГ, ДД и ЂЂ из ..., које заступа пуномоћник Александра Гојковић, адвокат из ... и умешачем „ЕЕ“ из ..., кога заступа пуномоћник Растко Поповић, адвокат из ..., ради излучења и утврђења, вредност предмета спора 10.000,00 динара и по тужби тужилаца ГГ, ДД и ЂЂ из ... које заступа пуномоћник Александар Гојковић, адвокат из ..., против туженог „ВВ“ у стечају, кога заступа пуномоћник Милан Влајковић, адвокат из ..., АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Никола Стеванић, адвокат из ..., те умешача на страни туженог „ЕЕ“ кога заступа пуномоћник Растко Поповић, адвокат из ..., ради поништаја уговора и утврђења, вредност предмета спора 5.500.000,00 динара, одлучујући о ревизији умешача „ЕЕ“ из ... изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 6595/15 од 23.06.2015.године, у седници већа одржаној дана 16.03.2017.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија умешача „ЕЕ“

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија умешача изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 6595/15 од 23.06.2015.године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П бр. 1123/2015 од 14.09.2015. године, утврђено је да су тужиоци АА и ББ из ... власници стана, те да исти не улази у стечајну масу туженог, односно да имају право излучења стана ознаке ..., пројектоване површине 61,50 м², на ... спрату вишестамбене зграде у изградњи, структуре П+4+ПК са дуплексима изграђеним у стамбеном објекту у ... на локацији ... број ..., на парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ... у стечајном поступку који се води под Ст бр. 1116/2011 пред Привредним судом у Новом Саду, односно да су стекли својство излучних поверилаца. Утврђено је да су тужиоци стекли право својине у 1/1 на наведеном стану на основу Уговора о куповини и продаји стана од 26.03.2010.године, овереног у Основном суду у Новом Саду под Ов бр. 1 .../..., што је тужени „ВВ“ у стечају дужан признати и трпети, као и издати им исправу на основу које се могу

књижити као власници, а у противном се могу књижити у јавним регистрима права на непокретности на основу ове пресуде. Обавезани су тужени „ВВ“ и ГГ, ДД и ЋЋ, да тужиоцима АА и ББ на име трошкова парничног поступка исплате износ од 536.550,00 динара. Тужбени захтев тужилаца ГГ, ДД и ЋЋ да се поништи наведени уговор о купопродаји стана, те да се утврди да је тужиља ГГ вануговорни власник стана који се налази у ... у улици ... број ..., на ... спрату дворишно оријентисан ознаке ..., пројектоване површице 62 м² у наведеном објекту, а тужиоци ДД и ЋЋ плододживаоци на том стану, те да се обавезу тужени да тужиоцима предају посед стана и накнаде трошкове поступка, одбијен је као неоснован. Одбијен је захтев туженог „ВВ“ у стечају и умешача „ЕЕ“ за накнаду парничних трошкова.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж бр. 6595/15 од 23.06.2016.године у ставу првом изреке, одбио као неосноване жалбе туженог „ВВ“ у стечају из ..., жалбу умешача на страни туженог „ЕЕ“ из ... и жалбу тужилаца ГГ, ДД и ЋЋ, сви из ..., и потврдио је првостепену пресуду Привредног суда у Новом Саду, а ставом другим изреке, одбио је захтев тужилаца АА и ББ из ... за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, ревизију је изјавио умешач „ЕЕ“ из ..., због погрешне примене материјалног права и других законом дозвољених разлога. Ревизију је засновао на одредби члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса, указујући да побијана другостепена пресуда потврђује стицање права својине на непокретности, без уписа у јавну књигу, што је у супротности са судском праксом, позивајући се на решење Вишег трговинског суда из 2008.године.

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешен примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији умешача на страни туженог као о посебној ревизији, јер нема потребе да се размотри правно питање од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, тим пре што одлука на коју се ревидент позива као неправноснажна одлука не може бити репрезент судске праксе, нити има потребе да се побијана пресуда усаглашава са истом.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке ревизијског решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и одлучио да ревизија умешача на страни туженог није дозвољена.

Тужба тужилаца АА и ББ из ... поднета је 04.04.2012.године. Предмет тужбеног захтева је утврђење права својине на непокретности и да иста не улази у стечајну масу туженог „ВВ“ на чијој страни се умешао ревидент. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 10.000,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 89,60 евра по средњем курсу НБС. Ревизијом умешача побија се другостепена пресуда у делу правноснажно усвојеног тужбеног захтева, те наведени износ представља вредност предмета спора дела другостепене пресуде, која се ревизијом побија.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, која се у конкретном случају примењује јер се ради о атракцији надлежности привредног суда због стечаја, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне другостепене пресуде испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија умешача није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одбацио ревизију умешача и одлучио као у ставу другом изреке ревизијског решења.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић